

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtili Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

15. Curat periculosè febrientem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

lentis apertum infunditur. Simul
de pane pauxillum stomacho illa-
tum est, posuit sæva illa tempestas,
menti que sua malacia rediit. Ne-
vum & mirandum spectaculum.
Quæ antea horrendum vocifera-
batur, fremebat, frendebat, insanie-
bat; nunc humi sedet junctis plac-
dè manibus, mansueta, & tacita:
donec rogata, quis eam perfanasset.
Divum NICOLAVM nominavit.
Ducta ergo ad Sancti aram, salutem
ei suam pleno & pio ore gratula-
ta est.

15.

Curat pe-
riculose
febrien-
tem.

Sed dum foris tam multa mira-
mur, penè excidissent, quæ domi
non ita pridem evenere multò mi-
ximè miranda. Adest ubique Ni-
COLAVS invocatus; adest in omni
genere miseriarum. Fuit in urbe
Belgii, immò totius Europæ prin-
cipe, *Antverpiâ*, *Petrus Phalesius*, a-
pographiâ Musicis omnibus nota-
simus, non nemini civi à pietate
probitate. Is mense Januario an-
ni ∞ 1706. XIII. jacebat in mor-
tuum limine, oppressus à violentâ febre
quæ effectum ejus corpusculum

(plurquam septuagenarius erat) exercuerat quatuordecim totos dies crudelem in modum. Jacebat, inquam, à Medicorum filiis depositus, ne dicam abjectus: sed erigere patrem bonis verbis piæ filiaë conata sunt: *Ab humanis remediis ad Calitum præsidium confugiendum esse; ope divinâ revixisse plures, de quibus homines conclamaverant.* Esse inter Divos NICOLAVM Tolentinatem, in rebus desperatis sidus salutare. Ad eum se moribundus verteret, & certam salutis spem conciperet. Nemo non libenter audit, quando de salute sermo est. Facit ergo pater, quod jubent filiaë, & benedictum paniculum sumit piâ cum confidentiâ. Inde ad quietem se componit; & verò quiescit: dum sub mediam noctem videt utroque obtutu planè aperto, & vigilans, aërem hiscere, & quasi ab ultimo cælorum descendere Deiparam; ponè illam in veste pullâ Augustinianû Monachum: quos utrumque stipabat Angelicus chorus, suavissimis modulis Psalmum *Laudate Dominum omnes gentes* incin-

nentium ; quibus & ipse æger jam non æger, sed inusitato gaudio veluti ebrius suam quoque vocem junxit. Ad quem deinde S. NICOLAUS : *Ne metue ; pro te apud Deum intercessi : hic morbus non erit tibi mortalis.* Simul hæc dixit, omnes dispersuere. Petrus verò non lætitiâ, vix se capiens, voce vocalissimâ filiam suam appellans, *O mea nata Magdalena,* inquit, (id virgini nomen est, vivitque etiamnum Deo devota) *quid ego vidi hodie ?* cumque diu præ gaudio loqui non posset lacrimis vocem interturbantibus, singultiendo tandem insperati spectaculi ordinem recitavit. Ut omnium non fuisse crederes, eventus ostendit : nam eo ipso temporis puncto melius habere visus est, & intra paucos dies plenè valere, atque super sanus vivere totum omnino & amplius decennium.

16.
Mulieris
vehemen-
tem &
diutur-
nam pa-
ralysin
curat;

Recens est quod addam, gestum pronuper in oculis nostris, oppidum mirabile & memorabile. Est hic *Antverpia* dico, egregium par conjugum ; ille *Bartholomæus van Eeck*